

Byla C-26/24**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2024 m. sausio 15 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa della Regione autonoma Trentino – Alto Adige/Südtirol (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. gruodžio 20 d.

Pareiškėja:

LNDC Animal Protection

Atsakovės:

Provincia autonoma di Trento

Ministero dell'ambiente e della sicurezza energetica

Pagrindinės bylos dalykas

Byla susijusi su keliais įvairių aplinkosaugos ir (arba) gyvūnų apsaugos asociacijų pateiktais skundais dėl tam tikrų nutarimų, kuriais *Provincia autonoma di Trento* (Trento autonominė provincija; toliau – PAT) pirmininkas suteikė leidimą žudyti rudojo lokio patelę, šiai sudraskius žmogų.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Pagal SESV 267 straipsnį pateiktu prašymu priimti prejudicinį sprendimą jį pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Buveinių direktyvos (Direktyva 92/43) 16 straipsnyje, pagal kurį institucijai leidžiama nukrypti nuo draudimo tyčia gaudyti ar žudyti saugomų rūšių individus gamtoje, numatyta pirmenybės tvarka tarp, pirma, pavojingo gyvūno nuolatinio laikymo nelaisvėje (t. y. jo sugavimo siekiant jį visam laikui uždaryti nelaisvėje) ir, antra, jo nužudymo.

Prejudicinis klausimas

1. Ar, remiantis Direktyvos 92/43/EEB 16 straipsnio nuostatomis, nustačius, kad tenkinama vienos iš 16 straipsnio 1 dalies a–e punktuose aiškiai įvardytų situacijų buvimo sąlyga ir sąlyga, susijusi su tuo, kad „nukrypti leidžiančios nuostatos taikymas netrukdo palaikyti atitinkamos rūšies populiacijų palankią apsaugos būklę jų natūralaus paplitimo areale“, siekiant išduoti leidimą nukrypti nuo tos pačios direktyvos 12 straipsnio a punkte nustatyto draudimo „bet kokia forma tyčia gaudyti ar žudyti šių rūšių individus gamtoje“, kita sąlyga, susijusi su tuo, kad „nėra kitos priimtinos alternatyvos“, turi būti aiškinama taip, kad kompetentinga institucija turi įrodyti, jog nėra kitos priimtinos alternatyvos, kuri padėtų išvengti gyvūno pašalinimo iš natūralaus paplitimo arealo, ir tai reiškia galimybę pagrįstai pasirinkti konkrečiai taikytiną priemonę, t. y. sugauti jį siekiant visam laikui uždaryti nelaisvėje arba nužudyti, šias priemones laikant lygiavertėmis?

arba

2. Ar, remiantis Direktyvos 92/43/EEB 16 straipsnio nuostatomis, nustačius, kad tenkinama vienos iš 16 straipsnio 1 dalies a–e punktuose aiškiai nurodytų situacijų buvimo sąlyga ir sąlyga, susijusi su tuo, kad „nukrypti leidžiančios nuostatos taikymas netrukdo palaikyti atitinkamos rūšies populiacijų palankią apsaugos būklę jų natūralaus paplitimo areale“, siekiant išduoti leidimą nukrypti nuo tos pačios direktyvos 12 straipsnio a punkte nustatyto draudimo „bet kokia forma tyčia gaudyti ar žudyti šių rūšių individus gamtoje“, kita sąlyga, susijusi su tuo, kad „nėra kitos priimtinos alternatyvos“, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją kompetentinga institucija pirmenybės tvarka privalo rinktis sugauti gyvūną siekiant uždaryti jį nelaisvėje (nuolat laikyti nelaisvėje), ir tik tuo atveju, kai toks sprendimas objektyviai ir ne laikinai neįmanomas, leidžiama gyvūną nužudyti, tokioms priemonėms taikant griežtą hierarchinę tvarką?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (toliau – Direktyva) 2, 12 ir 16 straipsniai;

2005 m. spalio 20 d. Sprendimas *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-6/04; 2007 m. gegužės 10 d. Sprendimas *Komisija / Austrija*, C-508/04; 2007 m. birželio 14 d. Sprendimas *Komisija / Suomija*, C-342/05 (31 ir 45 punktai); 2018 m. balandžio 17 d. Sprendimas *Komisija / Lenkija*, C-441/17; 2019 m. spalio 10 d. Sprendimas *Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola*, C-674/17 (27, 28, 29, 32, 38, 41, 49, 51, 59, 66 ir 68 punktai); 2020 m. birželio 11 d. Sprendimas *Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor“*, C-88/19 (25, 44 ir 49 punktai); 2023 m. kovo 2 d. byloje Sprendimas *Komisija / Lenkijos Respublika*, C-432/21.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Decreto del Presidente della Provincia Autonoma di Trento n. 10 del 27 aprile 2023 (2023 m. balandžio 27 d. Trento autonominės provincijos pirmininko nutarimas Nr. 10);

Legge provinciale 11 luglio 2018, n. 9 – Attuazione dell’articolo 16 della direttiva 92/43/CEE del Consiglio, del 21 maggio 1992, relativa alla conservazione degli habitat naturali e seminaturali e della flora e della fauna selvatiche: tutela del sistema apicolturale (2018 m. liepos 11 d. Provincijos įstatymas Nr. 9 – 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos 16 straipsnio įgyvendinimas: Alpių ūkininkavimo sistemos apsauga; toliau – Provincijos įstatymas Nr. 9/2018).

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2023 m. balandžio 5 d. Kaldeso savivaldybėje (Trento provincija) esančiame miške buvo rastas negyvas 26 metų jaunuolis, kurį, kaip vėliau paaiškėjo, sužalojo rudųjų lokių rūšies individas, pavadintas JJ4. 2023 m. balandžio 8 d. ir 13 d. PAT pirmininkas, siekdamas užtikrinti visuomenės saugumą, priėmė du skubius nutarimus dėl individo nužudymo, kuriuos vėliau paskelbė negaliojančiais sugavus gyvūną, šiuo metu laikomą saugomoje vietovėje („Recinto del Casteller“). 2023 m. balandžio 27 d. PAT pirmininkas priėmė Nutarimą Nr. 10 (toliau – ginčijamas nutarimas); juo pagal Provincijos įstatymą Nr. 9/2018 (kuriuo į nacionalinę teisę perkeltas Direktyvos 16 straipsnis) leista gyvūną pašalinti jį nužudant.
- 2 Savo skundu Asociacija LNDC (toliau – Asociacija) užginčijo šį nutarimą, prašydama jį panaikinti dėl toliau nurodytų priežasčių: **a)** PAT mano, kad visuomenės saugumas gali būti užtikrintas tik nužudant už balandžio 5 d. nelaimingą atsitikimą atsakingą individą, o *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija) kitose ankstesnėse nutartyse dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, priimtose tuo pačiu klausimu, jau buvo pabrėžusi, kad ankstesnį 2020 m. birželio mėn. įvykį nulėmė ne lokio elgesio problema, o nepalankių aplinkybių sutaptis, ir kad prieš jį nužudant reikia *in concreto* įvertinti lokio keliamą pavojų, atsižvelgiant tiek į aplinkos sąlygas, tiek į jo agresijos priežastis, tiek į kontrolės veiksmų, kuriuos reikia įgyvendinti, apimtį: taigi, *Consiglio di Stato* teigimu, PAT turėjo įvertinti visus agresijos dinamikos aspektus ir neapsiriboti kriterijumi, jog lokys „yra labai pavojingas, t. y. neprovokuojamas puldinėja žmones“, kad pateisintų jo nužudymą; **b)** neginčijama, kad lokę lydėjo mažiausiai trys jaunikliai ir kad nelaimingas atsitikimas įvyko tuo metu, kai nukentėjęsysis bėgiojo miške, todėl galima daryti prielaidą, kad gyvūnas laiku nesuvokė žmogaus buvimo netoliese ir instinktyviai reagavo gindamas jauniklius. Taigi gyvūnas savaime nėra toks ypatingai pavojingas, kad dėl to jį būtina reikėtų nužudyti; **c)** *Istituto superiore per la protezione e la ricerca ambientale* (Italijos aplinkos apsaugos ir mokslinių tyrimų institutas; toliau – ISPRA) savo nuomonėje dar kartą patvirtino,

kad tiek gyvūno nužudymas, tiek jo perkėlimas siekiant visam laikui uždaryti nelaisvėje yra su techninėmis gairėmis suderinamos galimybės; be to, atrodo, kad Aplinkos ministerija jau ėmėsi veiksmų siekiant rasti tinkamą vietą lokei JJ4, kad išvengtų jos nužudymo, nes tai būtų tik žiaurus poelgis su gyvūnu, nebegalinčiu padaryti jokios žalos; **d)** PAT nurodytos skubaus nužudymo priežastys, susijusios su ilgalaikio gyvūno laikymo nelaisvėje *Casteller* įstaigoje problemomis, turėtų būti atmestos, nes, dėka gyvūnų asociacijų bei kompetentingos ministerijos įsitraukimo, bus galima greitai surasti tinkamą vietą gyvūnui laikyti. Vėliau, pateikdama skundą dėl papildomų motyvų, Asociacija užginčijo *Linee guida per l'attuazione della legge provinciale n. 9/2018 e dell'articolo 16 della direttiva Habitat* (Provincijos įstatymo Nr. 9/2018 ir Direktyvos 16 straipsnio įgyvendinimo gairės; toliau – Gairės), nes jos buvo priimtos pažeidžiant Sąjungos ir nacionalinės teisės principus, kurių laikomasi taikant nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo lokių apsaugos tvarkos, tiek, kiek jomis PAT pirmininkui suteikta kompetencija leisti paaimti lokius iš gamtos, juos gaudyti ir žudyti, nukrypstant nuo iš Direktyvos kylančių galimų priemonių pirmenybės ir proporcingumo principų.

- 3 Nutartyje Nr. 39/2023 prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nutarė, kad Asociacijų pateikti prieštaravimai yra nepagrįsti, nes: **i)** faktinės aplinkybės buvo tinkamai atkurtos atsižvelgiant į atliktų tyrimų ir skrodimo rezultatus, iš kurių matyti, kad užpuolimas priskirtinas lokei JJ4; **ii)** iš to, kad lokė buvo lydima jauniklių, negalima automatiškai daryti išvados, kad užpuolimas įvyko dėl jos instinkto juos apsaugoti. Be to, ISPRA nuomone, toks lokės elgesys, remiantis *Piano d'Azione Interregionale per la Conservazione dell'Orso Bruno sulle Alpi Centro-Orientali* (Tarpregioninis rudųjų lokių išsaugojimo Vidurio ir Rytų Alpėse veiksmų planas; toliau – PACOBACE), atitinka aukščiausią pavojingumo lygį ir priklauso „didelės rizikos“ kategorijai, todėl rekomenduojama gyvūną nedelsiant pašalinti; **iii)** iš ginčijamo nutarimo matyti, kad buvo tinkamai apvarstytos nužudymui alternatyvios priemonės, bet PAT pirmininkas, vadovaudamasis atitinkamomis Provincijos gairėmis ir ISPRA nuomone, nemanė, kad tokios priemonės yra tinkamos lokės pavojingumui neutralizuoti, nes ją sugavus ir uždėjus GPS sekimo antkaklius nebūtų galima užtikrinti žmonių saugumo. Gairėse nurodyta, kad PAT yra įsteigta laikinojo arba nuolatinio laikymo vietų, tokių kaip *Casteller*, tačiau pastaroje galima laikyti ne daugiau kaip tris individus ir tai yra vienintelė įstaiga Alpių zonoje, turinti leidimą laikyti probleminius lokius. Gairėse numatyta, kad Europos valstybėse, kuriose yra lokių, pavojingi gyvūnai paprastai turi būti nužudyti, o ne visam laikui uždaryti į nelaisvę, nes: a) lokiai, gimę laisvėje ir įpratę judėti šimtus kvadratinų kilometrų apimančioje erdvėje, negali turėti tokių pat sąlygų apribotoje vietovėje; b) nelaisvėje laikomi lokiai gali gyventi kur kas ilgiau nei gamtoje, o tai, atsižvelgiant į galimą saugotinių individų skaičių ir atitinkamą įsipareigojimą įrengti ir administruoti jų laikymo vietas, reiškia labai didelius įsipareigojimus juos išlaikyti; c) laukinių lokių laikymas uždaroje erdvėje lemia jų tarpusavio problemas, pavyzdžiui, užpuolimus, sužeidimus, nužudymą; d) nelaisvėje laikomų individų paleidimas atgal į aplinką neįmanomas dėl jų pripratimo prie žmogaus. Be to, *Casteller* sudaro trys sektoriai, kurių viename jau laikomas kitas lokys,

kuriam reikia kuo daugiau erdvės, kitame – JJ4, taip pat turi būti palikta vietos kitiems individams apgyvendinti ištikus ekstremaliai situacijai; iv) Asociacijoms nepavyko paneigti ginčijamo nutarimo tiek, kiek jame konstatuojama, kad: a) galimas lokių perkėlimas į už provincijos ribų esančią vietovę yra nepagrįstas atsižvelgiant į moksliniais argumentais pagrįstus ISPRA įspėjimus, susijusius su rizika, kad gyvūnas pabėgs, turint omenyje jo labai agresyvų elgesį; b) PAT neturi konkrečios alternatyvos lokės JJ4 perkėlimui į įstaigą, esančią ne provincijoje, įskaitant užsienį, kuri suteiktų aukštus jos lankytojų, valdytojų ir perdavimo operacijas vykdančių asmenų saugumo standartus. Kitų subjektų, kaip antai *Zoo di Fasano* (Apulija) ir Jordanijoje bei Vokietijoje esančių įstaigų pranešimai esą jos pasirengusios priimti lokę yra bendro pobūdžio pareiškimai, kuriuose nenurodytos realios to įgyvendinimo sąlygos, visų pirma susijusios su žmonių saugumu ir išlaidomis.

- 4 Vėliau priimta Nutartimi Nr. 50/23 dėl laikinųjų apsaugos priemonių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atmetė skundą, pateiktą remiantis papildomais Asociacijos motyvais, kuriuose teigiama, kad patvirtinant Gaires buvo pažeisti Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų leidėjo nustatyti principai, pagal kuriuos leidžiama nukrypti nuo griežtos apsaugos sistemos, ir, be kita ko, tvirtinama: kadangi PACOBACE nenurodyta pasirinkimo tarp pavojingo individo pašalinimui alternatyvių priemonių kriterijų, siekiant išvengti sprendimų priėmimo vilkinimo, sukeliančio visuomenės saugumui pavojingas situacijas, PAT Gairėse nustatė kriterijus, kuriais vadovaujantis turi būti nustatoma įgyvendintina priemonė. Iš Gairių matyti, kad gyvūno sugavimas ir GPS sekimo antkaklių uždėjimas bei jo perkėlimas į kitą vietą nėra tinkamos priemonės pavojui žmonių saugumui valdyti; Gairėse nurodyta, kad labai rimtais atvejais turi būti taikomas žudymas, taip pat nurodytos priežastys, kodėl ši priemonė turi būti laikoma tinkamesne už nuolatinį laikymą nelaisvėje. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės atmetė Asociacijos argumentus dėl PAT veiksmų neefektyvumo ir nurodė tariamai sąmoningai taikomą provincijos teritorijoje esančių individų skaičiaus mažinimo politiką, teigdamas, kad Gairėse yra nurodytos priežastys, dėl kurių pageidautina rinktis nužudymą, ir kad tuo nepažeidžiama reikalavimo palaikyti palankią atitinkamos rūšies populiacijų apsaugos būklę jų natūralaus paplitimo areale, juolab kad Trento lokių populiacija yra daug didesnė nei ta, kuri nustatyta kaip minimali gyvybinga populiacija, ir šiuo metu yra palankios apsaugos būklės.
- 5 Nutartimi Nr. 2920/2023 *Consiglio di Stato* iš dalies pakeitė minėtą Nutartį Nr. 39/2023 ir sustabdė įsakymo nužudyti individą JJ4 galiojimą, taigi lokė buvo palikta gyva nelaisvėje, užtikrinant visuomenės saugumą.

Teisinis pagrindas

- 6 Rudieji lokiai tarptautiniu mastu saugomi pagal 1979 m. rugsėjo 19 d. Berno konvenciją.

- 7 Sajungos lygmeniu Direktyvos 12 ir 16 straipsniuose nustatyti draudimai gaudyti ar žudyti saugomų rūšių individus gamtoje ir galimos nukrypti leidžiančios nuostatos. 16 straipsnis į PAT teisės sistemą perkeltas Provincijos įstatymo Nr. 9/2018 1 straipsniu. Ginčijamo nutarimo priėmimo metu galiojusioje jo redakcijoje buvo numatyta, kad siekdamas apsaugoti provincijos kalnų teritorijos Alpių ūkininkavimo sistemą ir, be kita ko, išsaugoti natūralias buveines, užtikrinti visuomenės sveikatos ir saugumo interesus arba dėl kitų privalomųjų viešojo intereso priežasčių, PAT pirmininkas gali leisti paimti iš gamtos, gaudyti ar žudyti lokius ir vilkus, su sąlyga, kad nėra jokios kitos priimtinos alternatyvos ir kad paėmimas netrukdytų palaikyti palankią atitinkamos rūšies populiacijos apsaugos būklę jos natūralaus paplitimo areale. Šis straipsnis buvo iš dalies pakeistas 2023 m. rugpjūčio 8 d. Provincijos įstatymu Nr. 59, pagal kurį PAT pirmininkas tam tikromis aplinkybėmis atleidžiamas nuo pareigos prašyti ISPRA pareikšti nuomonę ir kuriame numatyta, kad pirmininkas sprendimą nužudyti individą visada turi priimti tam tikromis sąlygomis, pavyzdžiui, kai individas užpuola fiziškai kontaktuodamas, tyčia seka žmones ar bando patekti į būstus. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad šis pakeitimas neturi reikšmės, nes negalioja atgaline data.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 8 Pagal prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo jurisprudenciją Provincijos įstatyme Nr. 9/2018 ir PACOBACE pavojingo lokio atveju nenustatyta pirmenybės tarp laikymo nelaisvėje visam laikui ir nužudymo, o paėmimo iš gamtos, gaudymo ir nužudymo priemonės yra lygiavertės, nes jos turi tokį patį poveikį natūralių buveinių apsaugai – pavojingas individas pašalinamas iš savo buveinės.
- 9 *Consiglio di Stato* (4 punkte paminėtos Nutartys Nr. 2915, 2918 ir 2920/2023, priimtos kitose bylose nei nagrinėjamoji) išreiškė kitokią nuomonę, teigdama, kad, Teisingumo Teismo požiūriu, Direktyva įpareigoja valstybes nares ne tik sukurti visapusišką reguliavimo sistemą, bet ir imtis konkrečių bei specialių apsaugos priemonių, įskaitant prevencinio pobūdžio priemones, kurios padėtų veiksmingai užkirsti kelią tyčiniam saugomų individų gaudymui ar žudymui gamtoje (sprendimas byloje C-441/17). Nors pagal Direktyvos 16 straipsnį valstybėms narėms leidžiama nukrypti nuo jos nuostatų, ši nukrypti leidžianti nuostata taikoma su sąlyga, kad nebūtų jokių kitų priimtinių alternatyvų ir kad nebūtų trukdoma palaikyti palankios atitinkamos rūšies populiacijų apsaugos būklės jų natūralaus paplitimo areale (sprendimas byloje C-674/17). 16 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama siaurai (sprendimas byloje C-508/04).
- 10 *Consiglio di Stato* nuomone, šiai sričiai taikomas proporcingumo principas. Nukrypti nuo šios nuostatos galima tik vadovaujantis šį principą atitinkančia pirmenybės logika. Tam, kad priemonė būtų proporcinga, nepakanka, kad ji būtų tinkama tikslui: ji turi būti vienintelė įmanoma, kad, palyginus priešingus interesus, nebūtų per daug paaukota dėl gėrio, kuris yra mažesnės vertės. Kitaip,

nei teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, *Consiglio di Stato* tvirtina, kad priemonės, kurių gali imtis institucija, turi būti taikomos pagal pirmenybę, taigi, griežčiausią priemonę galima taikyti tik nustačius, kad neįmanoma taikyti ne tokios žiaurios priemonės.

- 11 *Consiglio di Stato* padarė išvadą, kad gyvūnas gali būti nužudomas tik kraštutiniu ir retu atveju, kai objektyviai, o ne tik laikinai ir subjektyviai, neįmanoma imtis mažiau žiaurių veiksmų. Ji mano, kad ginčijamu nutarimu šios ribos peržengtos, nes jame nuspręsta gyvūną nužudyti tinkamai neįvertinus visuomenės saugumui užtikrinti tinkamų tarpinių priemonių veiksmingumo neaukojant gyvūno gyvybės, ir kad priimant ginčijamą priemonę padaryta logikos klaida. Tuo, kad nėra tinkamų lokio apgyvendinimo vietų, negalima pateisinti priemonės, kuria pažeidžiamas proporcingumo principas ir kurią taikant gali būti leidžiama beatodairiškai priimti kraštutinį sprendimą jį nužudyti. Pastarojo meto dramatiškų epizodų sukeltas visuomenės nerimas neturėtų daryti poveikio administracijos vertinimams: ji ir toliau turi griežtai vadovautis teisiniais kriterijais. Būtent dėl struktūrinių trūkumų ir ekstremalios situacijos administracija turėjo įvertinti kiekvieną tarpinę priemonę nuo gyvūno išlaisvinimo iki jo nužudymo, taigi ir galimybę jį perkelti į kitą nei PAT priklausančią įstaigą, galbūt net esančią už šalies teritorijos ribų.
- 12 Taigi minėtose nutartyse *Consiglio di Stato* nutarė, kad ginčijamas nutarimas yra neproporcingas tiek, kiek jame numatytas gyvūno nužudymas, ir neatitinka viršvalstybinių ir nacionalinių teisės aktų, pagal kuriuos reikalaujama tinkamai įvertinti tarpines priemones.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas apriboja prejudicinio klausimo apimtį pažymėdamas, kad šioje byloje, priešingai, nei teigia asociacijos pareiškėjos, svarbu ne tai, kaip kompetentinga administravimo institucija iš anksto užtikrina saugomų gyvūnų rūšių apsaugą: nagrinėjamu atveju reikšminga tik viena priemonė, kuria buvo nurodyta pašalinti visuomenės saugumui pavojingą gyvūną. Taigi jo pateiktu prejudiciniu klausimu siekiama tik išsiaiškinti, kaip teisingai aiškinti Sąjungos teisę, taikytiną sprendimui leisti nukrypti nuo nužudymo draudimo, kuris yra ginčijamas. Konkrečiai kalbant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad siekiant įvertinti ginčijamo nutarimo teisėtumą nebūtina nustatyti, ar PAT ėmėsi tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią tokiems įvykiams, kaip tas, dėl kurio buvo priimtas nutarimas.
- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą, taip pat reikia atsižvelgti į jos kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus. Taigi Direktyvos tikslas, t. y. biologinės įvairovės apsauga išsaugant Sąjungos svarbos laukinę fauną ir jos natūralias buveines, turi lemiamą reikšmę.

- 15 Jis paaiškino, kad sprendime byloje C-88/19 Teisingumo Teismas patikslino Direktyvos tikslą, nurodydamas, kad sąvokos „natūralaus paplitimo arealas“ ir „gamtinė aplinka“ apima teritorijas, esančias už specialiai saugomų teritorijų ribų, taip pat žmonių gyvenamąsias teritorijas. Teisingumo Teismas taip pat paaiškino, kad „apsauga <...> taikoma ne tik tam tikrose vietose, bet apima visus saugomų rūšių individus, kurie gyvena gamtoje ar laukinėje aplinkoje ir taip atlieka funkciją natūraliose ekosistemose, tačiau nebūtinai taikoma individams, kurie teisėtai laikomi nelaisvėje“ (44 punktą), ir kad „aiškinimas, kad šių rūšių „natūralaus paplitimo arealas“ <...> taip pat apima teritorijas, esančias už saugomų teritorijų ribų, ir kad iš to kylanti apsauga neapsiriboja tomis saugomomis teritorijomis, priešingai, leidžia pasiekti tikslą uždrausti žudyti ar gaudyti saugomų gyvūnų rūšių individus. Iš tiesų tai reiškia ne tik šių rūšių apsaugą tam tikrose griežtai apibrėžtose vietose, bet ir individų, gyvenančių gamtoje ar laukinėje aplinkoje ir taip atliekančių funkciją natūraliose ekosistemose, apsaugą“ (49 punktą). Taigi, atsižvelgiant į Direktyva siekiamą apsaugos tikslą, galima daryti išvadą, kad 12 straipsnio nuostata siekiama užtikrinti šią apsaugą, o ne tik apsaugoti atskiros saugomos rūšies individo gyvybę, neatsižvelgiant į jokiais aplinkybes.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Teisingumo Teismas nusprendė: kad pareiga įrodyti, jog įvykdytos 16 straipsnyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sąlygos, tenka atitinkamą sprendimą priimančiai institucijai (sprendimas byloje C-6/04); kad nacionalinės valdžios institucijos turi patikrinti, ar įvykdytos trys šiame straipsnyje numatytos sąlygos (sprendimas byloje C-342/05); kad valstybės narės turi užtikrinti, jog bendras nukrypti leidžiančių nuostatų poveikis neprieštarautų 12 straipsnio ir visos Direktyvos tikslams, ir taikyti atsargumo principą, jei, remiantis moksliniais duomenimis, kyla abejonų dėl to, ar nukrypti leidžianti nuostata pakenktų patenkinamam rūšies, kuriai gresia išnykimas, išlaikymui; kad šių sąlygų buvimas turi būti tinkamai pagrįstas atsižvelgiant į specifines ir konkrečias situacijas (sprendimas byloje C-674/17).
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad jam žinoma Nutartyje Nr. 2920/23 dėl laikinųjų apsaugos priemonių įtvirtinta *Consiglio di Stato* jurisprudencija, susijusi su proporcingumo principo apimtimi, bet jis kritikuoja tai, kad minėtoje nutartyje *Consiglio di Stato* neišdėstė nuomonės dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo šiuo klausimu nurodytų konkrečių motyvų, kuris pakartotinai patvirtino principą, kad paėmimas iš gamtos, gaudymas ir nužudymas yra lygiavertės priemonės, t. y. kad visos jos turi tokį patį poveikį natūralių buveinių, kuriose gyvena lokiai, apsaugai, pašalinant pavojingą individą iš jo natūralios buveinės.
- 18 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Direktyvos 16 straipsnyje –, pagal kurį leidžiama nukrypti nuo draudimo tyčia gaudyti ar žudyti saugomus individus griežtai ribotais atvejais, įskaitant atvejus, kai būtina užtikrinti visuomenės saugumą, – neįtvirtinta gyvūno nuolatinio laikymo nelaisvėje pirmenybė prieš jo nužudymą. Todėl, kadangi buvo nustatyta tokia būtinybė ir sąlyga, kad paėmimas iš gamtos netrukdytų palaikyti palankios

atitinkamos rūšies populiacijų apsaugos būklės jų natūralaus paplitimo areale, kita sąlyga, t. y. kad „nebūtų kitos priimtinos alternatyvos“, turi būti aiškinama atsižvelgiant į bendrą Direktyvos tikslą – išsaugoti biologinę įvairovę. Tiesa, Teisingumo Teismas reikalauja, kad būtų įvardyti „tikslūs bei atitinkami motyvai dėl kitokių priimtinių alternatyvų“, kurios padėtų pasiekti tikslus, kuriais remiamasi siekiant pateisinti nagrinėjamą nukrypti leidžiančią nuostatą, nebuvimo (sprendimas byloje C-342/05, 31 punktą), bet nereikalauja nurodyti konkrečių motyvų dėl pirmenybės tarp gaudymo ir nužudymo.

- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad išvada, jog nėra jokios kitos priimtinos alternatyvos, reiškia išvadą, kad nėra alternatyvaus sprendimo, kurį pritaikius būtų galima toliau laikyti gyvūną jo natūralioje aplinkoje ir išvengti jo pašalinimo. Bet jei toks yra Direktyvos tikslas, gaudymas ir nužudymas yra visiškai lygiavertės priemonės, nes jomis abiem sukeliama tas pats poveikis, t. y. gyvūno pašalinimas iš natūralios aplinkos ir laukinio gyvenimo. Taigi kompetentingos institucijos vertinimas susijęs ne su pasirinkimu tarp gyvūno nužudymo ar jo laikymo nuolatinėje nelaisvėje, o veikiausiai su klausimu, ar gyvūnas turi būti pašalintas iš natūralios aplinkos ir laukinio gyvenimo, siekiant apsaugoti saugomą rūšį, nes tai yra Direktyvos tikslas.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad tai, jog pirmenybės tarp laikymo nelaisvėje ir nužudymo nėra, patvirtina draudimo gaudyti ar žudyti vieta Direktyvoje: jis įtrauktas į Direktyvos 12 straipsnį, o ne į 16 straipsnį, kuriame išdėstytos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sąlygos. 12 straipsnio formuluotėje gaudymui niekur neteikiama pirmenybės prieš nužudymą. Atvirkščiai, nagrinėdamas faktines aplinkybes, susijusias su 16 straipsnio 1 dalies e punkte numatyta nukrypti leidžiančios nuostata [(„siekdamos griežtai kontroliuojant leisti atrankos būdu ir ribotais kiekiais imti ir laikyti ribotą tam tikrų <...> egzempliorių skaičių)], kurioje numatyta tik sugavimo ar laikymo galimybė, pats Teisingumo Teismas nurodė, jog 16 straipsnio taikymo tikslais žudymas yra lygiavertis gaudymui, pažymėdamas, kad „16 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „imti“ apima tiek <...> individų gaudymą, tiek žudymą, todėl ši nuostata <...> gali būti pagrindas nustatyti išimtis“ (sprendimas byloje C-674/17, 32 punktą). Taigi teiginys, kad, remiantis proporcingumo principu, yra numatyta pirmenybė tarp abiejų priemonių, yra paneigtas.
- 21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad jo teiginys atitinka kitą 16 straipsnio sąlygą, pagal kurią nukrypti leidžianti nuostata turi netrukdyti palaikyti palankią atitinkamų gyvūnų populiacijų apsaugos būklę. Iš tikrųjų gaudymas ir žudymas yra visiškai lygiavertės priemonės, kuriomis individas pašalinamas iš savo natūralaus paplitimo arealo. Paprasčiausias individo gyvybės išsaugojimas laikant jį tam tikroje įstaigoje nereiškia, kad nedaroma žalos rūšiai.
- 22 Jis mano, kad *Consiglio di Stato* pateiktas aiškinimas yra nepagrįstas, nes pagal jį kompetentingai institucijai nesuteikiama galimybės motyvuoti sprendimą nužudyti

visuomenės saugumui pavojų keliantį gyvūną (užuoat uždarius jį į nelaisvę). Iš tikrųjų, jei pirmenybė būtų teikiama nuolatiniam laikymui nelaisvėje, o ne nužudymui, institucija turėtų įrodyti, kad nuolatinis laikymas nelaisvėje (ne tik jos atsakomybės sričiai priskirtose įstaigose, bet ir kitose valstybėse) yra ne laikinai ir subjektyviai, o objektyviai neįmanomas, o tai atsitinka retai; vis dėlto toks įrodymas būtų *probatio diabolica*, paneigiantis kitų pateisinimų, susijusių su individualiu atveju, svarbą lyginant interesus, susijusius su gyvūno, įpratusio gyventi laukinėje gamtoje, gerove, galimu vietų, kuriose jis gali būti apgyvendintas, nebuvimu, ūkio subjektų išlaidomis ir saugumu ir t. t.

- 23 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad Provincijos įstatymu Nr. 9/2018 nustatyta tvarka atitinka Direktyvos 16 straipsnį, bet vis dėlto mano, kad, siekiant išaiškinti galiojančius Sąjungos teisės aktus, būtina sustabdyti bylos nagrinėjimą ir perduoti bylos medžiagą Teisingumo Teismui.